

ствено в бляна и мечтата. Хармоничната любовна взаимност е възможна само в бъдеще време и е свързана винаги с някаква условност: "Ще бъдеш в бяло"; "Блян", "Демон", "Пръстен в опал".

Двойственото изживяване на любовното чувство обхваща амбивалентно вариациите между двата полюса - на демоничната любов и на абсолютната възслава на любовния обект. От една страна влюбеният демон се стреми към самоизгаряне и своята любима той пренася в жертвоприношение пред олтара на страстта ("На Лора", "Демон", "Обичам те", "Не бой се и ела"), а диaboличният мотив се транспонира в жената-вамп: призрак, чудовище. От друга страна, лирическият субект възславя образа на любимата, която е "вълшебница", "дете", "майска роза", "ангел" и нейното божествено сияние и душевна чистота компенсират загубата на Бога. Оксиморонната конотация "чудовище-дете" е постулатът на амбивалентното присъствие на жената като дух и плът едновременно. Емоционалната двойственост - демонизирането и възхвалата на женското присъствие - е означение на параболния характер на любовното изживяване. Яворовото любовно чувство преодолява гравитацията на реалността и с трансцендирането на любовния обект се превръща в любов-притча. Нейният дълбок смисъл е да презентира превъзходството не на любимата, а на любещия - богатството, красотата, многоизмерността на мъжката емоционалност и духовност. В акта на това свръхсамоизразяване лирическият Аз се репродуцира от принципа на андрогенизма, тоест чрез обожествяването на жената той обожествява самия себе си и тотализираният Аз се огледа в нея като в огледало.

В цикъла "Царици на нощта" се конотират женските форми на нарцисизма, чрез които нарцистичният Аз изживява себе си в откриването на обект-антипод за своята диaboлична любов. Той открива в жената своята демонична Анима ("Месалина", "Клеопатра", "Сафо") и вглеждането в нея му разкрива нейната фаталност и психопатичната ѝ сексуалност. Свръхмазохистичната страст в търсенето на злото у жената, респективно в своята Анима, Яворов представя във фигурата на Месалина, идентифицирана като творец на греха.

Диaboличната жена у Яворов е съчетание на красота и грях,